

Р Е Ш Е Н И Е

№ 275

гр. Перник, 17 октомври 2012 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, касационен състав, в публично заседание на десети октомври две хиляди и дванадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря И.И.*** и в присъствието на прокурор Стоилова, като разгледа докладваното от съдия Станчев к.н.а.х. дело №271 по описа на съда за 2012 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Касационно производство по реда на по чл. 63 ал. 1, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и сл. от АПК.

Касационната жалба е подадена от В.Д.М. против решение №55 от 17.02.2012 г. на Районен съд - Перник, постановено по н.а.х. дело №1732/2011 г. С атакуваното решение е потвърдено наказателно постановление №4259/03.09.2011 г., издадено от Началник сектор „Пътна полиция” при ОД на МВР - Перник срещу В.М.*** за нарушение по чл. 259, ал. 1, т. 1 от Кодекса за застраховането (КЗ), като на основание чл. 315, ал. 1, т. 1 от КЗ е определено да му бъде наложено административно наказание „глоба” в размер на 400 (четиристотин) лв.

В жалбата не се съдържат посочени касационни основания, които настоящият съдебен състав да обсъди. Изразено е единствено несъгласие с така постановения и обжалван съдебен акт. Въпреки това, в изпълнение на задължението си по чл. 218, ал. 2 от АПК касационният съд следва да извърши служебна проверка относно валидност, допустимост и съответствие на решението с материалния закон. Пред съда касационния жалбоподател не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по касационната жалба ОД на МВР – Перник, сектор „Пътна полиция” не се изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

Представителят на Окръжна прокуратура - Перник предлага обжалваното съдебно решение да оставено в сила като правилно.

Административен съд - Перник, касационен състав, като обсъди доводите на касатора, доказателствата по делото и извърши служебна проверка по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК приема следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане.

Административният съд, действащ като касационна инстанция, извършва проверка на атакуваното решение според определения от законодателя предмет и обем на същата в чл. 218, ал. 1 от АПК във вр. с чл. 63 от ЗАНН. Касационните основания съгл. препратката на чл. 63 от ЗАНН са тези по чл. 348 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК). Нито едно от основанията за касационно обжалване не се съдържат в депозираната жалба. Изразеното единствено „несъгласие” на касационния

жалбоподател с решението на районния съд, не подлежи на тълкуване от страна на съда към кое от основанията за касиране принадлежи.

На основание разпоредбата на чл. 218, ал. 2 от АПК касационният съд дължи извършване на служебна проверка на атакувания съдебен акт и без жалбоподателят да се позовал на определен порок или не, като следи за валидност, допустимост и съответствие на решението с материалния закон, като последната проверка е въз основа на фактите, така както са установени те от първата съдебна инстанция – чл. 220 от АПК.

Вследствие на така извършената проверка касационният съд намира жалбата за неоснователна по следните съображения:

Решението на районен съд Перник е валидно. Постановено е в необходимата писмена форма, постановено и подписано от съдията, разгледал делото. Правният спор е подсъден на Районен съд – Перник, а едноличния съдебен състав е надлежен съгласно правилата на ЗАНН.

Проверяваният съдебен акт е и допустим, като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба.

При проверката за съответствие на атакувания съдебен акт с материалния закон, въз основа на фактическите заключения на първата съдебна инстанция, касационният съд намира следното:

Районният съд е приел от фактическа страна по делото, че на 05.08.2011 г. около 22:00 часа в района на с. Драгичево, на път Е79 на В.М. *** е съставен акт за установяване на нарушение за това, че не е сключил договор за застраховка „гражданска отговорност“ на автомобилистите за собственото си МПС – лек автомобил, регистриран на територията на Република България, който не е спрял от движение. Тази фактическа обстановка е идентична с хипотезата на правната норма на чл. 259, ал. 1, т. 1 от КЗ и санкцията на чл. 315, ал. 1, т. 1 на КЗ. Следователно материалния закон е приложен съответно и правилно, както от административнонаказващия орган, така и от съда. Първата съдебна инстанция е проследила етапите на проведеното административнонаказателно производство, като е извършена преценка за съобразеност с процесуалните правила и не са констатирани процесуални пороци. Доказателствата, приложени във връзка с преписката, както и събраните пред съда, са обсъдени поотделно и в съвкупност и въз основа на тях са направени съответните правни изводи, които съответстват на приложимия закон.

Нарушението по чл. 315, ал. 1 от КЗ е формално административно нарушение, свързано с несклучване на задължителната по чл. 249, т. 1 от КЗ застраховка „гражданска отговорност на автомобилистите“ от лице, притежаващо моторно превозно средство, последното в движение, който договор за застраховка следва да е действателен. Безспорно установен от първата съдебна инстанция факт е, че към момента на проверката - 05.08.2011 г. в 22:00 ч, В.Д.М. – собственик на лек автомобил, който не е бил спрял от движение, не е представил, нито е сключил договор за застраховка „гражданска отговорност“. При така осъществилите се и установени безспорно факти, правилна е оценката на първата съдебна инстанция за съответно санкционирано деяние по реда на чл. 315, ал. 1, т. 1 от КЗ, с определен съобразно правилото на чл. 27, ал. 1 от ЗАНН минимален размер на административното наказание. Настоящата инстанция смята и, че така определеното наказание е способствало за постигане и на целите на налагане на административни наказания, видно от сключения на 11.08.2011 г. застрахователен договор.

Предвид гореизложеното, въз основа на извършената служебна проверка на атакувания съдебен акт на основание чл. 218, ал. 2 от АПК относно валидност, допустимост и съответствие с материалния закон, настоящият съд не установи наличие на пороци, които да съставляват основание за касиране. Обжалваното решение е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде оставено в сила, като касационната жалба бъде отхвърлена, поради неоснователност.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд - Перник, касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №55 от 17.02.2012 г. на Районен съд - Перник, постановено по н.а.х. дело №1732/2011 г., с което е потвърдено наказателно постановление №4259/03.09.2011 г. издадено от Началник сектор „Пътна полиция” при ОД на МВР - Перник срещу В.Д.М. *** за нарушение по чл. 259, ал. 1, т. 1 от Кодекса за застраховането.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/

**ЧЛЕНОВЕ: 1./п/
2./п/**